

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Γοητευτική βραδιά με έργα Ντεμπισί

Του Νίκου Α. Δοντα

Μία καλοστημένη μουσικοθεατρική βραδιά επικεντρωμένη στη ζωή και το έργο του Κλοντ Ντεμπισί πραγματοποιήθηκε την 1η Δεκεμβρίου στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης. Διοργανώθηκε από τις «Οπερες των Ζητιάνων» και είχε πρωτοπαρουσιαστεί πέρσι τα Χριστούγεννα, με αφορμή τη συμπλήρωση 150 χρόνων από τη γέννηση του Γάλλου συνθέτη.

Ραχοκοκαλιά της βραδιάς υπήρξε το κείμενο της φλαουτίστριας Ναταλίας Γεράκη. Εξυπνο, πνευματώδες, άμεσο, σκιαγράφησε με οικονομία τον χαρακτήρα του συνθέτη και φώτισε ορισμένες από τις σημαντικότερες στιγμές της δημιουργικής του πορείας. Χάρη στο χιούμορ η αφήγηση ισορρόπησε τον θαυμασμό και απέφυγε την ασιογραφία. Το κείμενο απέδωσε η ηθοποιός Μάνια Παπαδημητρίου με φωνή εκφραστική αλλά αβαθή, σε απόσταση από το ιδεώδες ενός συνθέτη που ενδιαφερόταν για αποχρώσεις, τονισμούς, λεπτομέρειες.

Το πραγματικά δυνατό σημείο της παράστασης υπήρξε η ίδια η μουσική και ο τρόπος που αποδόθηκε από τους πολύ καλούς μουσικούς της βραδιάς: τον πιανίστα Διονύση Μαλλούχο, την υψίφωνο Μυρσίνη Μαργαρίτη, τον βαθύφωνο Τάσο Αποστόλου και, φυσικά, την ίδια τη Γεράκη. Όλοι τους ερμήνευσαν τα έργα με αίσθηση του ύφους, είτε αυτό ήταν το «ιμπρεσιονιστικό» «Πρελούδιο στο απομειήμερο ενός φαύνου», είτε το απόσπασμα από την πρώτη σκηνή της «συμβολιστικής» όπερας «Πελλέας και Μελισσάνθη», είτε ο χιουμοριστικός «Χορός της φαντασμένης αραπίνας» σε ρυθμό κέικ-γουόκ.

Καθώς όλες οι συνθέσεις, πρωτότυπες και μεταγραφές, ακούστηκαν από φλάουτο ή φωνή και πιάνο, το βάρος της βραδιάς έπεσε στον Διονύση Μαλλούχο. Ο πιανίστας ανταποκρίθηκε με ευελιξία ως προς το ύφος, εναλλάσσοντας την τρυφερότητα με το πάθος, το χιούμορ με τη φευγαλέα διάθεση. Με ήχο που διέθετε ελεγχόμενο παλμό, καθαρότητα και ακρίβεια η Ναταλία Γεράκη συνέβαλε αποφασιστικά στην ανάδειξη του μοντερνισμού της μουσικής του Ντεμπισί. Ιδανική για τα τραγούδια του συνθέτη υπήρξε η φωτεινή, καθαρή, αισθαντική φωνή της Μυρσίνης Μαργαρίτη, με ηχώχρωμα νεανικό και δροσερό όπως επίσης άριστη προφορά και άρθρωση. Ως Μελισσάνθη ενσάρκωσε ιδανικά τη μυστηριώδη γυναίκα - παιδί που δημιούργησαν οι Μέτερλινκ και Ντεμπισί. Επιτυχημένη ήταν η αντίθεση με τη σκοτεινή φωνή του Τάσου Αποστόλου στον ρόλο του Γκολό. Είναι ευτύχημα ότι οι ερμηνείες έχουν καταγραφεί σε καλαισθητή δισκογραφική έκδοση, που περιλαμβάνει πλήρη τη μουσική και το κείμενο της παράστασης.